

Діти - це найдорожче у житті багатьох люблячих батьків. Поки вони підрастають і формують свій світогляд для дорослого, усвідомленого життя, турботливі батьки забезпечують їм належне виховання і захист від зовнішніх загроз.

Не знаходячи підтримки та розуміння від близьких, дитина йде на вулицю та шукає для себе інших «авторитетів», підпадає під вплив асоціального середовища, де втягується в кримінальний бізнес, жебракування тощо

В першу чергу - це низька педагогічна культура батьків, їхня неспроможність спілкуватися з дитиною, негативний мікроклімат багатьох сімей, безробіття батьків, їх аморальна поведінка, чвари. Руйнуються моральні норми, знижується авторитет і виховний потенціал сім'ї, та, як наслідок, збільшується кількість дітей, що потерпають від жорстокості дорослих, фізичного, психічного і сексуального насильства. Таким чином, сім'я стає проблематичним, а то й негативним фактором розвитку і виховання дітей.

Поняття правопорушення

Усяке правопорушення – це діяння, тобто дія чи бездіяльність.

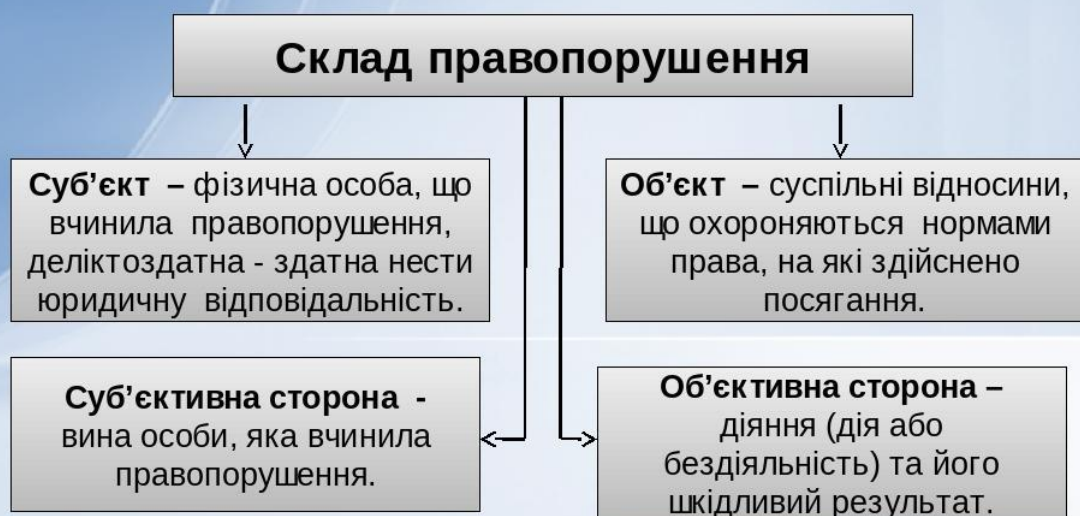
Дія – акт активного поведіння (крадіжка, бійка, хабар, пияцтво в робочий час).

Бездіяльність визнається діянням, якщо по службовому обов'язку чи по ситуації потрібно було щось зробити, але зроблено не було (прогул, недбалість посадової).

Склад правопорушення

Діяння особи може вважатися правопорушенням тільки тоді коли воно містить усі елементи складу правопорушення.

Кримінальний кодекс України виключає можливість притягнення до кримінальної відповідальності, починаючи від 14 років, за злочини, вчинені з необережності.

Розділ XV Загальної частини Кримінального кодексу України розглядає особливості кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх.

Неповнолітнього, який вперше вчинив злочин невеликої тяжкості, може бути звільнено від кримінальної відповідальності за умови його виправлення без застосування покарання. У цих випадках суд застосовує до неповнолітнього примусові заходи виховного характеру, а саме:

- 1) застереження;
- 2) обмеження дозвілля і встановлення особливих вимог до поведінки неповнолітнього;
- 3) передання неповнолітнього під нагляд батьків або осіб, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічного або трудового колективу за його згодою, а також окремих громадян на їхнє прохання;

4) покладення на неповнолітнього, який досяг 15річного віку і має майно, кошти або заробіток, обов'язку відшкодування завданих

майнових збитків;

5) направлення неповнолітнього до спеціальної навчально-виховної установи для дітей і підлітків із метою його виправлення, але на строк, що не перевищує трьох років.

До неповнолітніх можуть бути застосовані такі основні види покарань:

1) штраф;

2) громадські роботи;

3) виправні роботи;

4) арешт;

5) позбавлення волі на певний строк.

При призначенні покарання неповнолітньому за сукупністю злочинів або вироків остаточне покарання у вигляді позбавлення волі

не може перевищувати 15 років. Кримінальний кодекс України визначає також додаткові покарання, які можуть бути застосовані до неповнолітніх: штраф, позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Для тих, хто вперше вчинив нетяжкий злочин, може бути застосовано звільнення від відбування покарання з випробуванням. Призначене покарання відкладається на певний (іспитовий) визначений судом строк тривалістю від одного до двох років. Після закінчення іспитового строку засуджений, який виконав покладені на нього обов'язки та не вчинив нового злочину, звільняється судом від призначеного йому покарання. В іншому

випадку неповнолітній, що вчинив злочин, направляється для відбування призначеного покарання. Вчинення злочину неповнолітнім визнається обставиною, яка пом'якшує покарання